

Beslissing van de Raad voor de Journalistiek

over de klacht van

Vandervelde en Van der Schueren

tegen

't Scheldt

Met twee mails van 29 juli en 26 augustus 2021 dienen de heer Stéphane Vandervelde, de heer Laurent Vandervelde en de heer Guido Van der Schueren een klacht in tegen 't Scheldt. Aanleiding is een artikel van 23 juli onder de titel *Beursgenoteerde Keyware nu ook betrokken bij wurgcontracten in leasing industrie via Puttemans Automobiles*. 't Scheldt antwoordt met een mail van 25 oktober 2021.

Een rapporteringscommissie van de Raad voor de Journalistiek heeft via videoconferentie een hoorzitting gehouden op 12 november 2021. Stéphane Vandervelde en Laurent Vandervelde woonden de hoorzitting bij. 't Scheldt was niet aanwezig.

DE FEITEN

Het artikel gaat over de banden tussen de bedrijven Keyware (betaalterminals) en Puttemans Automobiles, waarbij Keyware volgens de auteur vooral bekend is voor onfrisse praktijken en het leidinggevende gangsterduo, Guido van der Schueren en Stéphane Vandervelde.

Over Vandervelde meldt het artikel dat hij als CEO 1,93 miljoen euro stal uit de kas van Keyware, maar dat voorzitter Van der Schueren hem de hand boven het hoofd hield. Na een onderzoek van de beurswaakhond werd hij toch ontslagen, maar achter de schermen stuurt hij het bedrijf nog altijd aan. Verder schrijft 'tScheldt dat Keyware ook al voor de rechtbank stond wegens gebruik van wurgcontracten tegenover handelaars. Het won de zaak in beroep, maar volgens het artikel moet het proces worden overgedaan na een arrest in cassatie.

Vandervelde steekt zijn geld volgens het artikel in de auto-industrie, via sponsoring van het raceteam van VTM-coryfee Koen Wauters en via Puttemans Automobiles, dat auto's leaset. In dit verband spreekt de auteur over collusie, waarbij zoon Laurent Vandervelde, verantwoordelijk voor Keyware Duitsland, tevens bestuurder is van Puttemans Automobiles, terwijl vader Stéphane er gedelegeerd bestuurder is. Samen verkopen ze wagens van Keyware aan Puttemans Automobiles, dus aan zichzelf. Het artikel spreekt van een spinnenweb van leugens en een gangsterdossier rond wurgcontracten.

Zo meldt het artikel dat Vandervelde drie wagens die een bedrijf leasede bij Puttemans Automobiles met een drogreden ging ophalen, nét voor de klant ze zou kunnen overkopen voor een laag restbedrag. Puttemans Automobiles steekt zo drie nagenoeg afbetaalde Mercedesen in zijn zak en kan ze vervolgens voor het 20-voudige van de restwaarde verkopen. Alles lijkt erop dat het systeem van wurgcontracten bij Keyware evengoed ingebakken zit in de andere bedrijven van Stéphane Vandervelde, besluit het artikel.

DE STANDPUNTEN VAN PARTIJEN

KLAGERS zeggen dat het artikel onwaarheden en ongegronde beschuldigingen bevat en dat hen onterecht geen kans op wederhoor is geboden. Verder spreken ze van schending van de privacy en zijn ze van oordeel dat 'tScheldt onterecht anoniem of met pseudoniemen werkt.

Het artikel schetst een bijzonder negatief portret en is denigrerend voor klagers en de bedrijven waarin ze vertegenwoordigd zijn. Perfect legale zakelijke transacties worden omschreven als schimmig en duister. Het artikel beschuldigt klagers van strafbare zaken die onjuist en onbewezen zijn. Het bevat fouten, goochelt met de waarheid en wekt de illusie dat klagers zich bezig houden met illegale praktijken.

Keyware werd in 2016 veroordeeld voor valsheid in geschrifte, wat in het artikel aan bod komt. Maar 'tScheldt vermeldt niet dat Keyware in deze zaak op 18 maart 2021, vier maanden voor publicatie van het artikel, in beroep volledig werd vrijgesproken. Na een eerdere vrijspraak in beroep in 2019 ging het parket in cassatie, waarbij één onderdeel van de zaak – en niet de hele zaak zoals 'tScheldt schrijft – moest worden overgedaan voor een ander hof van beroep. Daar werd Keyware in maart 2021 opnieuw vrijgesproken. Andere media hebben dit correct vermeld, 'tScheldt laat het achterwege, terwijl het dit had moeten weten op het moment van publicatie. Het arrest werd immers door Keyware gepubliceerd bij de jaarcijfers van 2020 en bekendgemaakt in een persbericht.

Stéphane Vandervelde heeft nooit het raceteam van Koen Wauters gesponsord, zoals het artikel meldt. Het bedrijf Keyware heeft Independent Motorsport gesponsord, waar Wauters piloot is, maar persoonlijke sponsoring door Stéphane Vandervelde is er nooit geweest.

Anders dan 'tScheldt vermeldt, werden geen drie maar twee wagens in beslag genomen. Dat gebeurde wegens niet betaling van facturen, waarbij het bedrijf dat de wagens huurde herhaaldelijk in gebreke werd gesteld en werd verwittigd dat de wagens in beslag zouden worden genomen. De procedure van verbreking staat in de huurovereenkomst en werd tot op de letter gevolgd. Aangezien de huurder weigerde om de wagens in te leveren, liet Puttemans Automobiles ze wegtakelen. Het is ook onjuist dat Puttemans Automobiles de verkoopprijs van de wagens zou opstrijken. De verkoopprijs is zelfs onvoldoende om de achterstallige betalingen te dekken. Het artikel neemt een loopje met de werkelijkheid en uit ongegronde beschuldigingen. Volgens klager is er een uitspraak van de ondernemingsrechtbank in het geschil, maar moet hij het afschrift van het vonnis nog ontvangen.

Het artikel vermeldt vier adressen van Puttemans Automobiles, maar die zijn onjuist. Twee ervan zijn privéadressen van Stéphane en Laurent Vandervelde. Puttemans Automobiles heeft er nooit een zetel gehad. Met de publicatie van de adressen maakt 'tScheldt persoonlijke gegevens van klagers zonder toestemming publiek. Dat is een schending van de privacy en kan bovendien leiden tot inbraak.

'tScheldt heeft klager vóór publicatie van het artikel nooit gecontacteerd, noch schriftelijk, noch mondeling om de informatie te verifiëren. Er is geen kans tot wederhoor geboden om de hiaten, fouten en eenzijdigheden in de berichtgeving te signaleren.

Het is niet mogelijk om de auteur van het artikel rechtstreeks aan te spreken omdat het ondertekend is door D. De Bekbroeder, die geen bestaand journalist blijkt te zijn. 'tScheldt

vermeldt geen verantwoordelijke uitgever, waardoor men niet te weten kan komen wie verantwoordelijk is voor de inhoud van het artikel of wie aansprakelijk is voor de laster.

‘tSCHELDT noemt de zaak rond klagers glashelder. Het gaat om sjoemelaars waarover ‘tScheldt satirisch heeft bericht. Het artikel is niet gebaseerd op geruchten, maar op documenten die aan ‘tScheldt werden bezorgd vanuit de entourage van klagers. Klagers kregen een kans tot wederwoord naar aanleiding van eerdere artikels maar wilden daar geen gebruik van maken. Ze wilden alleen dat de artikelen over hun gesjoemel werden verwijderd. Verder zegt ‘tScheldt dat er al maanden een verantwoordelijke uitgever is van wie de gegevens ook al maanden gepubliceerd zijn.

BESLISSING

‘tScheldt argumenteert dat het artikel satire is, maar presenteert het tegelijk als resultaat van eigen onderzoek waarin het nieuwe feiten over klagers onthult.

Het artikel vermeldt dat het bedrijf Keyware, na een cassatiearrest, een tweede keer voor het hof van beroep moest verschijnen, maar vermeldt de uitkomst van die beroepsprocedure niet, terwijl het arrest op het moment van publicatie al vier maanden oud was. ‘tScheldt wist dit of hoorde dit te weten en hoorde het ook te vermelden, wat het heeft nagelaten.

Klager zegt dat het artikel het geschil over de leasewagens foutief weergeeft. De Raad kan zich niet uitspreken over de waarheidsgetrouwheid van deze passages.

In verband met de adressen van Puttemans Automobiles maken klagers aannemelijk dat het artikel ook (een of meer) privéadressen vermeldt. Deze privéadressen zijn niet relevant in de context van de berichtgeving en de vermelding ervan betekent een schending van het privéleven.

‘tScheldt heeft klagers vóór publicatie niet gecontacteerd voor een reactie, terwijl de passages over het conflict rond de leasewagens van Puttemans Automobiles, omschreven als een ‘spinnenweb van leugens en een gangsterdossier rond wurgcontracten’, naast zinssneden als ‘onfrisse praktijken’ en ‘gangsterduo’, beschuldigingen uitbrengen die de eer en goede naam van klagers betreffen. Het was dan ook nodig om klagers op eigen initiatief en vóór publicatie een kans op wederhoor te bieden, wat niet gebeurd is.

Het artikel is geschreven onder een pseudoniem en de identiteit van de auteur blijft onbekend. Ook met de Raad voor de Journalistiek correspondeert ‘tScheldt onder een pseudoniem. ‘tScheldt argumenteert dat het sinds enkele maanden een verantwoordelijke uitgever vermeldt. Of dit al het geval was op het moment van publicatie van het artikel, valt niet uit te maken. Het gebeurt overigens verdoken, onder de rubriek ‘adverteren’. Het gebrek aan transparantie van ‘tScheldt strookt niet met de principes dat een journalist of redactie werkt met open vizier en de vrijheid van informatie, commentaar en kritiek uitoefent in verantwoordelijkheid.

Om die redenen is de Raad voor de Journalistiek van oordeel:

De Raad kan zich niet uitspreken over de waarheidsgetrouwheid van de passage over de leasewagens. Op de andere punten is de klacht gegrond.

Brussel, 16 december 2021